

COMITÉ EXECUTIU NACIONAL

24 d'abril | 2021

Companys i companyes, molt bon dia.

El Comité Nacional d'avui coincideix

- amb l'equador de la legislatura més difícil de la història democràtica.
- amb sis anys de govern valencià presidit pels socialistes
- i amb el moment decisiu per a la superació sanitària, econòmica i social de la pandèmia: l'inici de la vacunació massiva.

Ara fa dos anys, el 28 d'abril –i després de 28 anys de victòries conservadores–, el poble valencià va atorgar la confiança als socialistes per a liderar el govern de la nostra terra.

Des d'eixe moment, el PSPV ha guanyat cinc eleccions a la Comunitat Valenciana: les municipals, les autonòmiques, dos generals i les europees.

Des d'eixemoment, la Comunitat Valenciana és la referència autonòmica per als governs de progrés a Espanya. I això implica una gran responsabilitat.

Als ajuntaments, a les diputacions, a les Corts, a la Generalitat, al Congrés, al Senat, al Parlament Europeu. I sempre, per descomptat, al carrer.

Tots tenim una responsabilitat enorme en este moment de la Història que mai ens haguera agradat viure, però que hem d'afrontar.

Tots nosaltres, un dia, vam tindre el somni de millorar la nostra terra. Estem en eixe moment. Estem en un "moment Roosevelt". Un "moment Keynes". Un "momento socialdemòcrata", on els nostres valors històrics han rebut la validació empírica i l'aprovació general de la societat.

- Des de la defensa d'uns serveis públics forts, fins a l'europeisme convençut.
- Des de la protecció dels més vulnerables, fins a la defensa d'utopies necessàries com el feminisme i la sostenibilitat,
- Des de la modernització tecnològica i industrial, fins al combat ferm contra les injustícies socials (fa 140 anys era el treball infantil; hui és, per exemple, la lluita contra la prostitució o l'homofòbia) Estem –en definitiva– en un moment que ratifica un fet essencial:

El PSOE és el partit de les majories.

Som La Casa Gran on tots caben.

Perquè som el partit que més s'assembla a la Comunitat Valenciana i a Espanya. El partit que més es pareix a la societat, perquè sempre hem volgut transcendir les barreres partidistes.

- Per això, el nostre objectiu ha de ser ampliar i reforçar eixes majories –en tots els territoris– amb 3 banderes:
- la Responsabilitat,
- l'Acord,
- i la Gestió.

Cadascú –des de la nostra responsabilitat– estem cridats al moment més important de la nostra tasca com a servidors públics.

I amb la vostra ajuda, entre totes i tots, ho anem a fer. Deia Simón Peres que la socialdemocràcia pot atravesar turbulències, però que mai s'afonarà.

Perquè el socialisme és el mar.

I ara ho hem vist.

Res es pot fer sense els nostres valors de justícia social i igualtat en la diversitat.

Companys i companyes:

Estos SIS anys de govern em conviden a abordar esta intervenció a partir de SIS paraules que els socialistes hem aconseguit aportar a la realitat valenciana.

- Progrés
- Estabilitat
- Consens
- Solucions
- Lleialtat
- i Treball

La PRIMERA paraula és Progrés.

No puc evitar fer-me una pregunta.

“Què haguera passat?”.

¿Què haguera passat si esta emergència sanitària i social ens haguera agarrat fa 6 o més anys?

Amb una Sanitat pública afeblida per la fam privatitzadora de la dreta.

Amb un polítics que prioritzaven el “qué hay de lo mío” y oblidaven el “qué pasa con lo nuestro”.

Amb un arraconament de les polítiques socials cap als més vulnerables.

“Què haguera passat?”

Nosaltres ho sabem.

Només cal fer memòria i recordar que, com a resposta a l'anterior crisi fa una dècada, el PP va dur a terme la major retallada en la història de la Comunitat Valenciana a la sanitat, a l'educació i als serveis socials: un 13% de retallada entre 2009 i 2014.

“Què haguera passat?”

Només cal mirar a Madrid i vore què ocorre quan les èlits viuen fora de la realitat, quan el cinisme i la irresponsabilitat escriuen al Diari Oficial, i quan es desenten de les classes populars i qualifiquen de “mantenidos subvencionados” a aquelles famílies que han de recórrer a l'assistència social bàsica per a poder menjar.

“Què haguera passat?”

Només cal mirar el Telediari i vore què ocorre quan s'oblida la Igualtat, quan se socava la Fraternitat, i quan s'embruta –de manera indigna– un concepte tan noble, i pel que tanta gent ha donat la vida, com és la Llibertat.

Eixe és el seu model: La bronca, el neoliberalisme radical, la insolidaritat.

En una paraula: la intolerància.

I nosaltres no som d'eixe món.

Després del que va passar ahir al debat madrileny, com deia Karl Popper, "hem de reclamar, en nom de la tolerància, el dret a NO tolerar als intolerants".

Per això, no tolerem eixos comportaments nocius per a la democràcia.

Per això, seguirem centrats en el Progrés que només propicia la gestió feta amb una mirada Justa i Social.

En els 5 anys de govern fins l'arribada de la pandèmia, la Comunitat Valenciana va fer grans avanços. Només compartiré unes mostres.

En el terreny econòmic:

- L'atur baixà un 24 %.
- Les exportacions pujaren un 30 %,
- i El turisme va créixer un 54 %,

En l'àmbit sanitari:

- 80.000 persones recuperaren el dret a la sanitat universal.
- A un milió i mig de valencians se'ls va llevar el copagament farmacèutic.
- i la inversió en Sanitat era, cada dia, 3 milions i mig d'euros superior.

En l'àmbit educatiu:

- La plantilla docent pujà un 20 %.
- Les places de 0 a 3 anys augmentaren un 21 %.
- i Les beques universitàries es van duplicar.

I, per últim, en polítiques socials:

- Els beneficiaris per la Dependència passaren de 40.000 a 98.000 persones.
- La Renda Valenciana d'Inclusió va multiplicar per 8 la quantia anterior.
- i La Taxa de Risc de Pobresa es va reduir el doble que a Espanya.

Eixe és el Progrés que hem aportat.

Eixe és l'estendart que hem abanderat.

Eixe és el camí que volem enfortir amb els Pressupostos autonòmics més expansius de la història –25.000 milions d’euro–, que destinen més de la meitat dels recursos a Sanitat Universal, Polítiques Inclusives i Educació.

Eixa és la via per a

- ensenyar bé als nostres xiquets,
- atendre bé als nostres malalts,
- protegir bé als més vulnerables,
- i posar les bases per a la creació de prosperitat col·lectiva i de l’objectiu primordial: la creació de treball.

Perquè eixa és la millor política social, el progrés més fecund per a una persona, per a una família, per a una societat: tindre treball.

La SEGONA paraula és Estabilitat.

Sis anys de govern compartit s’han traduït en sis anys d’estabilitat.

Quan contemplem el nostre entorn, descobrim que ens hem convertit en una excepció, en el sentit positiu. Catalunya i Madrid viuen immersos en la turbulència institucional continua. Viuen en una campanya electoral permanent que és tremendament nociva i que alimenta el descrèdit de les institucions.

Són trumpistes ibèrics.

La Comunitat Valenciana, en canvi, està mantenint un requisit bàsic en estos temps: l’estabilitat.

Una estabilitat que proporciona certes i seguretats en un temps extraordinari.

Una estabilitat que hem de protegir, reforçar i consolidar.

Perquè serà una de les palanques de la recuperació valenciana.

Per descomptat que, com ocorre en qualsevol govern de conviència, les dificultats han existit. I els desencontres, també.

Tanmateix, en cap moment, la diversitat i la diferència de mirades han prevalgut sobre la gestió i els interessos dels valencians.

Sis pressupostos en temps i forma: eixe és el símbol més evident d'una cohabitació fructífera enmig de mocions, governs trencats i legislatures partides.

Perquè no tenim temps a perdre.

I és molt irresponsable jugar amb la política en moments d'emergència.

Ho estem veient a Catalunya, en l'actitud filibustera del bloc independentista, que porta ja dos mesos i mig buscant com impedir un Govern de Salvador Illa.

Ni governen ni deixen governar.

I mentre, ¿Qui està pensant en el ciutadà? ¿Qui està pensant en el futur dels autònoms, de les pymes i de les empreses que necessiten acció de govern?

Els no.

Per això crec que hi ha un gir copernicà elemental que alguns necessiten:

Deixar de mirar-se a ells mateixa i mirar per la societat. Recuperar el marc de quan la política consisteix en "ser, pensar i fer", i no en "aparentar i intentar agradar".

Eixa és l'essència de la política.

És necessari que acaben ja, en Espanya, els "tics" d'antipolítica, de soroll estèril, de política-plató, per a que –per fi– puguem treballar des de l'Estabilitat general. Mai s'ha silenciats el soroll amb més soroll. I Necessitem silenci per a treballar.

Progrés, Estabilitat i –com a TERCERA aportació que subratlle– el Consens.

El Consens Valencià.

Eixa és, per a molts, la imatge que resumeix la Via Valenciana que els socialistes hem impulsat amb la col·laboració dels nostres socis.

Sabem que este escenari complex demana

- treballar més
- treballar millor
- i treballar més units.

Això exigeix aliances

I la ferramenta fonamental és el diàleg.

Perquè, si no som capaços de dialogar ara, de cedir i d'acordar, ¿quan serem capaços de fer-ho?

El Consens Valencià és el nostre millor baluart. És el tresor que hem de saber preservar davant de la contaminació exterior.

No podem ser una illa. Però sí que podem mantindre les nostres "costes" ben protegides d'eixa contaminació ambiental de demagògia, polarització i enfrontament.

El Consens Valencià són els grans pactes amb els sindicats i la patronal.

El Consens Valencià és el triple acord d'Alcem-nos per a reactivar la Comunitat Valenciana.

El Consens Valencià és la cogovernança amb diputacions i ajuntaments per concebre, finançar i desplegar les ajudes del Pla Resistir.

El Consens Valencià és l'aliança, de cara als fons europeus, amb els sectors productius, que són els generen prosperitat, sostenen la qualitat dels serveis públics, i cimenten la base del nostre sistema: el treball.

Adela Cortina acaba de publicar un llibre que es subtitula així: "Una apuesta por la cordura en tiempos de pandemia". Això mateix necessitem: seguir per la cordura que busca la unió i el consens, i NO la diferència i l'enfrontament.

Perquè eixe és un principi filosòfic elemental: Del NO RES, res no ix.

Totes les aliances d'este gran Consens que hem forjat hauran de concretar-se en un Nou Contracte Social Valencià amb un gran propòsit. Una qüestió que dominarà els mig termini. És l'eficiència.

Perquè l'Eficiència és allò que farà viable un Estat del Benestar que és, com hem comprovat, del tot irrenunciable.

Compañeras y compañeros:

La CUARTA palabra es Soluciones.

¿Quién necesita más problemas en esta época?

Nadie. ¡Ya tenemos bastantes!

Por ese motivo, ahora más que nunca, la principal obligación de cualquier representante público es aportar soluciones.

Y eso es lo que estamos haciendo nosotros: aportar soluciones.

¿Y qué son soluciones?

- La Comunitat Valenciana lideró en España la compra de material sanitario cuando nadie accedía a él al comienzo de la pandemia. Hasta 1.000 toneladas de productos sanitarios compradas.

Eso son soluciones.

- Hemos reforzado el personal sanitario con la contratación de 10.000 profesionales durante la pandemia. Desde el año 2015, se ha pasado de 45.000 sanitarios a 65.000 para mejorar la atención sanitaria.

Eso son soluciones.

- La política de Restricciones Proporzionales y Desescalada Prudente –impulsada por el inmenso esfuerzo de la sociedad valenciana–, ha contribuido a situarnos, en el último un mes, con una incidencia acumulada de Covid que no tiene ningún territorio de España ni ningún país de Europa.

Eso –con toda la cautela y la prudencia del mundo– son soluciones.

- La preparación del Plan Valenciano de Vacunación Masiva –iniciado esta semana– demuestra que la Comunitat Valenciana está preparada para una vacunación segura, eficiente, universal y ágil. Ya hemos administrado vacunas a más de un millón de valencianas y valencianos: el 25% de la población valenciana.

Eso son soluciones.

- La Generalitat ha puesto en marcha entre 2020 y 2021 el mayor paquete de ayudas directas a autónomos, empresas y trabajadores de todas las comunidades. El Plan Resistir, con más de 400 millones de euros, y el Plan Resistir Plus, con 650 millones, caminan en esa dirección. Y eso, aunque sean insuficientes, son soluciones.

Ahora bien, compañeros y compañeras:

¿Sabéis qué NO son soluciones?

- Hacer una pregunta parlamentaria al president de la Generalitat que plantee, literalmente, “¿Cuándo le montamos lo pollo al Señor Sánchez?”.

¿Sabéis que NO son soluciones?

- El bloqueo de las ayudas del Plan Resistir por motivos partidistas.

Porque, mientras las diputaciones de Castelló y València ya han abonado su parte de las ayudas, la de Alicante –donde su presidente está más preocupado por robar alcaldías que en gobernar–, ha retrasado el pago. Y esto es vergonzoso.

¿Sabéis qué NO son soluciones?

- Intentar reavivar guerras del agua estériles interesadas en los votantes y no en los regantes.

¿Sabéis –en definitiva– qué NO son soluciones?

- Que un partido que convirtió las instituciones valencianas en una Factoría de Problemas judiciales, siga instalado en prácticas tan rechazables como el transfuguismo para robar alcaldías, ya sea en Teulada, en Agres o en Cortes de Pallás.

El Poder por el Poder: eso parece que signifiquen las siglas PP para algunos.

La QUINTA aportación que los socialistas valencianos hemos hecho se condensa en la palabra Lealtad.

Una Lealtad nunca entendida como sumisión.

Una Lealtad que prioriza, por encima de cualquier otra consideración, los intereses de nuestra tierra, de nuestra gente.

Nuestra Lealtad es refractaria a cualquier forma de demagogia o de sobreactuación estéril. Y daré 3 ejemplos.

PRIMERA CUESTIÓN: la Financiación.

La Lealtad con los valencianos guía nuestra principal reivindicación: una reforma justa del sistema de financiación autonómica.

Esa demanda sigue intacta. Pero, por el camino, hemos conseguido –desde la lealtad compartida y útil con el Gobierno de España– que el Estado compense la infrafinanciación discriminatoria que sufrimos, con un trato especial en aspectos cruciales.

Destaco 5 ejemplos:

PRIMERO. El 10% de inversiones en los Presupuestos Generales del Estado.

SEGUNDO. El Fondo React de la Unión Europea, con 1.254 millones para la Comunitat Valenciana.

TERCERO. Los 690 millones de ayuda a empresas y autónomos para 2021.

CUARTO. El Fondo Covid de 2020, distribuido por el criterio poblacional (con 1.486 millones adicionales para la Comunitat Valenciana).

Y QUINTO: El Fondo Covid 2021, con criterios de reparto similares a los del año pasado.

Por tanto, hemos avanzado de manera considerable.

Y lo hemos hecho gracias a la complicidad del Gobierno presidido por Pedro Sánchez con la financiación valenciana.

Todo eso lo hemos conseguido desde la Lealtad útil.

SEGUNDA CUESTIÓN: el Traspase.

El trasvase Tajo-Segura es absolutamente irrenunciable.

Para la Generalitat y para los socialistas valencianos. El 60% del regadío de la provincia de Alicante depende directamente del trasvase Tajo-Segura. Y nuestra acción ha sido, es y será siempre en defensa de las necesidades hídricas de nuestro campo y del interés general de la Comunitat Valenciana.

Con firmeza. Con acciones. Con lealtad a la tierra.

No dudaremos a hacer todo aquello que haga falta para defender un principio inamovible: el agua tiene que ser para quien la necesita. Pero sin política líquida de tuit y soflama, sino con trabajo y gestión.

Así es como los socialistas valencianos entendemos la Lealtad.

Y lanzo un aviso a los irresponsables: quién quiera mezclar –de manera espuria–, el agua y la tierra, solo sacará barro.

Primero se ensuciará. Y después se hundirá.

TERCERA CUESTIÓN: la España de Españas.

Desde la Lealtad a esa España plural y diversa que existe en la realidad –por mucho que la tapen los discursos extremistas y las miradas mediáticas más centralistas– nuestra defensa de una “España de Españas” busca dar respuesta al desafío territorial en 5 frentes.

UNO. Avanzar hacia la España cogobernada sin independentismos ni nacionalismos excluyentes.

DOS. Superar la España macrocefálica del centralismo ineficiente, que convierte Madrid en una aspiradora de recursos que ahora, además, “contamina” el ambiente político y es ejemplo de deslealtad.

TRES. Conseguir la España equitativa de la financiación justa y la armonía fiscal.

CUATRO. Atender la España invisibilizada de tantas tierras olvidadas.

y CINCO. Oxigenar la España despoblada. Solo así caminaremos hacia una “España de Españas”, que es el país plural que realmente tenemos.

La SISENA i darrera aportació dels socialistes valencians està sent el Trellat.

- Sembla que a Catalunya el “Seny” cotitza a la baixa.
- Sembla que a Madrid fa temps que el “Sentido Común” és “El menos común de los sentidos”.
- A la Comunitat Valenciana, en canvi, ha primat el Trellat.

Crec que això ja forma part del llegat del PSPV per a la Comunitat Valenciana: ser garants del Trellat.

És una imatge que ha substituït a la de la corrupció.

Eixe estereotip injust, que tota la societat pagava per culpa d'uns delinqüents de guant blanc i ànima bruta, ha sigut desplaçat per una imatge de serenitat i sensatesa.

De saber què toca a cada moment.

Quan tenim una situació de pandèmia global amb més de 7.000 famílies valencianes destrossades per la mort d'un ser estimat, el mínim exigible és estar a l'alçada ètica de les circumstàncies, des de la humilitat, l'empatia i el record.

Amb Trellat.

Quan tenim una situació d'empobriment per a tantes empreses i autònoms, el mínim exigible és posar-nos en la seua pell i donar-los la millor resposta possible.

AmbTrellat.

Quan més de mig milió de treballadores i treballadors valencians han patit un ERTO i les seues famílies pateixen la incertesa, el mínim exigible és treballar en el seu auxili ampliant l'ajuda que reben.

Amb Trellat.

En definitiva:

- Preocupar-se per la Salut Mental de la ciutadania amb un comissionat en una esfera de la salut massa poc visible.
- Intentar que les patents no obstaculitzen les vacunes i propiciant un debat d'arrel socialdemòcrata, perquè el 56 % de les vacunes estan en mans de 15 països del món i això, en una pandèmia global, és il·lògic.
- Presentar els màxims projectes candidats a rebre fons europeus amb un ull sempre posat en el mig i el llarg termini.
- Desenvolupar un Pla Ariadna per a la joventut atrapada entre dos crisis.
- Impulsar grans plans per a reforçar i transformar les infraestructures sanitàries (amb 114 milions), les infraestructures socials (amb 560 milions), les infraestructures educatives (amb 1.000 milions en 7 anys) i la vivenda pública a la Comunitat Valenciana (construint 2.400 vivendes).

Això és aplicar el Trellat.

Perquè qualsevol persona amb un mínim de trellat i allunyada del partidisme, sap que la causa comuna que ens ha d'unir a tots els demòcrates avui és la superació de la pandèmia, la reactivació econòmica i del treball, i la protecció social de les famílies.

I que tot allò que fem, cada dia del nostre treball, ha de servir a eixe triple objectiu.

Per tant, amics i amigues:

- Progrés
- Estabilitat
- Consens
- Solucions
- Lleialtat
- i Trellat

Són SIS paraules per a SIS anys.

Són, també, SIS eixos per encarar el complex escenari que vivim.

Per a mi, i sé que també per a vosaltres, és un orgull pertànyer a este partit.

Per la seua història, forjada en el coratge de la clandestinitat i en l'assumpció de las responsabilitat.

Per la seua essència, defensora de la justícia social, la modernitat i la diversitat.

i Per la seua gent, que no és indiferent al patiment i a les desigualtats socials i que busca donar sempre les millors respostes possibles.

I potser en eixes quatre paraules quede condensat bona part del nostre ADN: "Les millors respostes possibles".

El moment –companys i companyes– és ara. I l'hem d'aprofitar.

- Generant Progrés
- Donant Estabilitat
- Propiciant el Consens
- Aportant Solucions
- Mostrant Lleialtat
- i sempre –sempre– amb Trellat

Moltes gràcies.